

Forslag til lov om ændring af lov om apoteks-virksomhed. (Ophævelse af forbudet mod at yde apotekere rabat). (Lovforslag nr. L 215).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den valgfri protokol af 6. oktober 1999 til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder. (Beslutningsforslag nr. B 111).

Medlemmer af Folketinget Helge Adam Møller (KF), Jens Heimburger (KF), Brian Mikkelsen (KF) og Gitte Seeberg (KF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af toinstansprincippet i nævningesager. (Beslutningsforslag nr. B 110).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spørgetiden

Spm. nr. S 1644

1) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Mener statsministeren, at Det Udenrigspolitiske Nævn – jævnfør grundlovens bestemmelser – burde være indkaldt og hørt forud for regeringens beslutning om at indføre diplomatiske sanktioner over for Østrig?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, det fremgår af grundlovens § 19, stk. 3, og af lov om Det Udenrigspolitiske Nævn, at regeringen skal rådføre sig med Nævnet forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde. Det fremgår også af samme grundlov, at det er regeringen, der fører landets udenrigspolitik. Og det er klart, at der knytter sig et skøn til rummet mellem de to paragraffer i grundloven.

Man kan vel sige, at skønner regeringen på det grundlag, at den bør rådføre sig med Nævnet om en sag, ja, så er udgangspunktet, at denne rådføring så vidt muligt skal ske forud for, at regeringen træffer sin beslutning.

Der kan imidlertid forekomme situationer, hvor regeringen ikke har mulighed for forud at rådføre sig med Nævnet og i stedet må vælge at give en efterfølgende orientering. Og som jeg tidligere har redegjort for, var det netop tilfældet i denne sag, som har motiveret spørgeren, som jeg også har nævnt det både i Det Udenrigspolitiske Nævn og tidligere her i salen.

Peter Skaarup (DF):

Sådan som jeg forstår svaret, siger statsministeren hermed, at Det Udenrigspolitiske Nævn burde have været hørt om det her, at man burde have rådført sig med Nævnet, inden man traf beslutningen om at indføre diplomatiske sanktioner over for Østrig.

Men jeg vil da godt i den anledning spørge statsministeren, når statsministeren ligesom siger, at grunden til, at man så ikke gjorde det, var nogle særlige omstændigheder – og jeg går ud fra, at det er spørgsmålet om tid, altså at man ikke kunne nå det, inden man skulle sige videre, hvad Danmarks holdning var: Hvis nu statsministeren allerede om fredagen, før Danmark gav sin mening til kende, havde været vidende om, havde kendt til, at der søndag ville komme den her fax, hvor det egentlig relativt intenst blev beskrevet, hvordan Danmark skulle forholde sig, altså hvordan man kunne forholde sig til nogle sanktioner, ville statsministeren i så tilfælde have indkaldt Det Udenrigspolitiske Nævn til et møde til afholdelse allerede lørdag eller søndag, inden man skulle træffe sin beslutning i forhold til sanktionerne?

Keld Albrechtsen (EL):

Nu fik statsministeren jo syndsforladelse om tirsdagen i Det Udenrigspolitiske Nævn, efter at han søndag aften havde godkendt den fælles erklæring. Men det står vel samtidig klart, at grundlovens ord om, at orienteringen skal ske forudgående, i virkeligheden ikke indeholder nogen dispensationsregel, og det vil sige, at i virkeligheden er grundlovens ord at forstå sådan, at regeringen skal rådføre sig forud for en beslutning.

Derfor vil jeg gerne spørge, om statsministeren over for Folketinget vil understrege, at når statsministeren siger, at der kan være situatio-